

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.

I S 50/24,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 13 listopada 2024 r.,

- 1. odrzuca wniosek M. J. o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego;**
- 2. odrzuca skargę;**
- 3. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na 3 września 2024 r. M. J. (dalej: „skarżący”), zastępowany przez adwokata A. N., złożył skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. I S 50/24 dotyczącej nienadania biegu zażaleniu z 2 sierpnia 2024 r. na postanowienie z dnia 11 lipca 2024 r.

Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania i o zasądzenie od organu na rzecz strony kwoty jaką Sąd procedujący w sprawie skargi uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych, lecz nie mniej niż 6000 zł, tytułem

przewlekłości postępowania, kosztów zastępstwa prawnego oraz wniośł o zwolnienie od kosztów sądowych. Jednocześnie skarżący w skardze złożył wniosek o wyłączenie imiennie wskazanych sędziów Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego został złożony w treści skargi, a zatem jeszcze przed wyznaczeniem składu orzekającego. W związku z powyższym wskazać należy, że zgodnie z uchwałą składu siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19, wniosek o wyłączenie sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy jest niedopuszczalny, zaś sędzia objęty takim wnioskiem może zasiadać w składzie sądu rozpoznającego wniosek. Podkreślić należy, że zgodnie z art. 53¹ § 1 pkt 3 k.p.c. niedopuszczalny jest wniosek o wyłączenie sędziego niebędącego członkiem składu orzekającego. W konsekwencji wniosek taki podlega odrzuceniu jako niedopuszczalny.

Ustawodawca w art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „u.s.p.p.”) wymienił postępowania, w których taka skarga może zostać wywiedziona, wskazując jednocześnie podmiot legitymowany do wystąpienia w konkretnym przypadku ze skargą. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowana jest linia orzecnicza, że wyliczenie to ma charakter zamknięty (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 11 grudnia 2019 r., I NSP 170/19; 8 grudnia 2021 r., I NSP 210/21; 22 czerwca 2022 r., I NSP 160/22; 17 kwietnia 2024 r., I NSP 121/24).

Z treści skargi wniesionej przez pełnomocnika M. J. wynika, że dotyczy ona postępowania wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach pod sygn. akt I S 50/24. W postępowaniach tego rodzaju ustawodawca nie przewidział możliwości wniesienia skargi na przewlekłość. Takie postępowanie

znajduje się bowiem poza ustawowym katalogiem spraw, o których stanowi art. 3 u.s.p.p. W świetle tego skarga wywiedziona przez skarżącego jest niedopuszczalna i jako taka podlegała odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p. odrzucił skargę.

Konsekwencją odrzucenia skargi na przewlekłość postępowania, wobec jej niedopuszczalności jest zbędność orzekania w przedmiocie wniosku skarżącego o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie opłaty od skargi. Postępowanie w tym zakresie należało więc umorzyć na podstawie art. 8 ust. 2 u.s.p.p. w zw. z art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 355 k.p.c.

[SOP]

r.g.